

4) Første Behandling af „Forflag til Lov om Ordningen af Skole- og Underviisningsvæsenet paa Færøerne“.

5) Første Behandling af „Forflag til Lov om Skibsfart og Handel paa Island“.

Mødet havet Kl. Kl. 10³/₄

43de Møde.

Lovetagen den 3rie December.

Forhandlingsprotokollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Med Forbigaaelse af det første Nummer paa Dagsordenen, gif man derpaa over til sammes næste Nummer, hvorunder uden Afstemning, og da intet afvigende Forflag fremkom, vedtoges, at følgende Lovforslag:

- Udkast til Lov om Afhændelse af Domainen Jægerspris,
 - Udkast til Lov om Afhændelse af Forpagtergaarden Faurholm,
 - Udkast til Lov om Afhændelse af Udesundby Mølle,
- skulle gaae umiddelbar til 1ste Behandling.

Paa Grund af Indenrigsministerens Fraværelse blev Mødet udsat nogle Minutter, hvornæst, efterat Indenrigsministeren havde indfundet sig i Thinget, Forhandlingerne igjen optoges, idet man vendte tilbage til det første Nummer paa Dagsordenen, hvorefter Indenrigsministeren forelægger Udkast til Lov, angaaende at Charlottenlund Skov skal henregnes til de offentlige Lysthaver.

Indenrigsministeren: Det Lovforslag, som jeg herved har den Ære at forelægge, har sin Oprindelse af de Forhandlinger, der fandt Sted i Anledning af Finantsloven. Jeg opfattede Udvalgets og Forsamlingens Mening saaledes, at Marsagen, hvorfor man ikke

vilde gaae ind paa det stillede Forflag, om at de Udgifter, der hidtil havde været forbundne med Charlottenlund Skov, saavel som ogsaa med Charlottenlund selv, skulde gaae over fra Domainerne, altsaa fra Finantsministeriet til Indenrigsministeriet, var den, at man ikke fandt det i formel Henseende rigtigt, at denne Forandring med Hensyn til Charlottenlund Skov, hvorefter denne skulde henregnes til de Lysthaver, der efter Loven af 12te Marts 1852 skulde behandles paa landsskabsgartneriff Maade, foregik ved den aarlige Finantslov, idet der herved skete Forandring i en bestaaende speciel Lov. For at bortfjerne denne Hindring er det, at dette Forflag forelægges. Skjøndt Thinget ikke fik Leilighed til i det Hele at udtale sig om Grunden, hvorfor man gjorde de omhandlede Forandringer, saa troer jeg dog ikke, at man har noget imod, at Charlottenlund Skov gaaer over til at behandles som Lystskov, og ikke vedbliver at være under Forstsvæsenets Behandling, altsaa behandles efter de Regler, som gjælde for Forstsvæsenet, hvoraf Følgen vilde blive, at en Mængde skønne Egetræer, som findes i denne Have, tildeels vilde være udfatte for at blive omhuggede, fordi der i forstmæssig Henseende kunde være Anledning til et saadant Foretagende, hvorimod disse Træer fra det Synspunkt, hvorfra Landsskabsgartneren skal behandle dem, vistnok upaatvivselig vilde blive conserverede, og da det er almindelig bekjendt, at denne Have afgiver en overmaade skøn Spadseretour til Glæde for en Mængde saavel af Stadens Indvaanere, som af Folk, der ellers komme til Rjøbenhavn, saa kan det vistnok ikke være Rigsdagens Mening at ville bringe denne Skov under forstmæssig Behandling alene af Hensyn til den ubetydelige Fordeel, der kunde havees deraf. Jeg antager derfor, at den Hindring, som der var for, at Thinget under Finantslovens Behandling vilde gaae ind paa de forandrede Positioner, og den lille Udgift, som der var foreslaaet med Hensyn til Charlottenlund Skov, vil bortfalde, naar man faaer Leilighed til at gjøre den fornødne Forandring i Loven af 1852 ved en ny Lov. Hvad selve Charlottenlund angaaer, saa vil der ikke være nogen Banffelighed ved at overføre Charlottenlund